

ὡς ἄνω βιβλίο του, εἶναι ὅλα πραγματικά, ἐλεγμένα καί βασισμένα σέ ἀκλόνητα ντοκουμένα. Ὅλα γενικῶς εἶναι καταχωρημένα στίς ἐτήσιες λογοδοσίες τῶν ἐκάστοτε Διοικητικῶν Συμβουλίων πού εἶναι καταχωρημένες στό βιβλίο Γεν. Συνελεύσεων τοῦ Συλλόγου καί προέρχονται ἀπό καταστάσεις, ἐκθέσεις, ἔγγραφα, μελέτες καί δημοσιεύσεις στόν τοπικό τύπο.

Γενικά, ἀπό τήν ἀνάγνωση τοῦ βιβλίου προκύπτει ὅτι ὁ Ε.Ο.Σ., εἶναι ἀπό τούς πρῶτους ὀργανωμένους Συλλόγους τῶν Σερρῶν μέ μεγάλη προσφορά στήν ἀνάπτυξη τουριστικῆς κινήσεως στήν εὐρύτερη περιοχὴ τῶν Σερρῶν. Χάρης στίς προσπάθειές του καί μέ πολλούς κόπους καί θυσίες, ὁ Ὅρειβατικός Σύλλογος Σερρῶν ἀπέκτησε καταφύγια στήν Ἱερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σερρῶν –μέ τούς μοναχοὺς τῆς ὁποίας συνειργάσθη ἄρμονικότερα– καί στόν Λαϊλιά, στόν ὁποῖο μέ τήν συμπαράσταση τῆς Πολιτείας, κατέστη δυνατή ἡ δημιουργία Χιονοδρομικοῦ Κέντρου.

Καί ἡ παροῦσα ἐργασία τοῦ κ. Νικολάου Χρηστίδη, ὅπως ἄλλωστε καί οἱ ἐργασίες του γιά τήν Ἱστορία τοῦ Προσκοπισμοῦ στίς Σέρρες, τὰ «Σταχυολογήματα δημοσιεύσεων Χρήστου Ν. Χρηστίδη, ἱατροῦ» καί τό «Θυμᾶμαι», χαρακτηρίζεται ἀπό ἐμβρίθεια, ὑπευθυνότητα, συστηματική κατάταξη τῆς ὕλης καί ἐκτενῆ παράθεση λεπτομερειακῶν στοιχείων, πού τήν καθιστοῦν ἐξαιρετικά ἐνδιαφέρουσα γιά τήν περαιτέρω διερεύνηση τῆς ἱστορίας τοῦ τόπου μας ἀπό τούς ἐνασχολουμένους μέ αὐτήν.

Ἄφοῦ, λοιπόν, συγχαροῦμε θερμῶς τόν φίλο συγγραφέα καί γιά τό νέο αὐτό ἀξιόλογο πόνημά του καί γιά τήν προσφορά του γενικά πρὸς τήν πόλη μας τῶν Σερρῶν, τοῦ εὐχόμεσθε νά συνεχίσει τήν τόσο γόνιμη πνευματική του δημιουργία καί τήν προσφορά του πρὸς τίς Σέρρες, τίς ὁποῖες τόσο ἀγάπησε καί ὑπηρετεῖ διά βίου ἀπό διάφορες θέσεις καί ἀξιώματα.

Δρ ΚΩΝΣΤ. Β. ΧΙΩΛΟΣ

✓ **Κωνσταντίνου Γ. Ἡλιάδη:** *Μελετήματα Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς (Τόμος Πρῶτος)*, Ἀθῆναι 2002.

Ἀπό τόν φίλο, τέως Λυκειάρχη, Θεολόγο καί Πρωτοψάλτη κ. Κωνσταντῖνο Γ. Ἡλιάδη, μελετητή καί βαθύ γνώστη καί ἐκφραστή τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς, ἐκυκλοφορήθη προσφάτως καί μᾶς ἀπεστάλη ὁ πρῶτος τόμος τοῦ νέου του βιβλίου μέ τίτλο «Μελετήματα Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς» (Ἀθῆναι 2002 - Ἐκδόσεις Γ.

Γκαλμπέση, σελίδες 212), αφιερούμενο στή σύζυγό του και τά τέκνα τους.

Το έν λόγω βιβλίο τοῦ λογίου καί διακεκομμένου μαῖστορος τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς Μουσικῆς κ. Κων. Ἡλιάδη, ἀποτελεῖται ἀπό δύο μέρη καί περιλαμβάνει διάφορα ἄρθρα του, ἔχοντα ὡς θέμα «τήν Πάτριον ἡμῶν Ἐκκλησιαστικήν Μουσικήν», δημοσιευθέντα στά Περιοδικά «Φιλόθεος Πνοή» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ἰωνίας καί Νέας Φιλαδελφείας καί «Ἱεροσαλτικὸς Κόσμος» τῆς Ὁμοσπονδίας Συλλόγων Ἱεροσαλτῶν Ἑλλάδος.

Εἰδικότερα, στό πρῶτο μέρος τοῦ βιβλίου περιλαμβάνονται ὅσα ἄρθρα του ἔχουν δημοσιευθεῖ στό Περιοδικό «Φιλόθεος Πνοή» μέ τίς ἐπ' αὐτῶν γνῶμες καί κρίσεις περί μουσικῆς ἐπιφανῶν μουσικῶν, ἐνῶ στό δεύτερο μέρος παρατίθεται «ΑΝΑΛΥΣΙΣ» τῆς μουσικῆς μελέτης ὑπό τόν τίτλο «ΝΕΟΝ ΘΕΩΡΗΤΙΚΟΝ» μέ τίς ἀπαραίτητες «ΠΑΡΑΠΟΜΠΕΣ» ἐπί λεπτομερειακῶν θεμάτων τῆς μουσικῆς, τοῦ Πρωτοψάλτου καί θεωρητικοῦ τῆς μουσικῆς ἀεμνήστου Μισαήλ Μ. Μισαηλίδου. Στό βιβλίο παρατίθενται, ἐπίσης, διαγράμματα μουσικῶν κλιμάκων, ὥστε ἡ ἀνάγνωση καί μελέτη αὐτοῦ νά ἔχει καί ὀπτικές παραστάσεις ὡς πρός τά διαστήματα κυρίως τῶν ἤχων πού καταγράφει ὁ συγγραφεύς καί δημοσιεύονται εἰκόνες καί φωτογραφίες παλαιότερων καί νεωτέρων ἱεροφαντῶν τῆς μουσουργικῆς τέχνης.

Στό τέλος τοῦ βιβλίου, μετά ἀπό τίς πηγές καί τά βοηθήματα πού εἶχε ὑπόψη του καί χρησιμοποίησε ὁ συγγραφεύς, δημοσιεύεται ἀλφαβητικό εὔρετήριο κυρίων ὀνομάτων, μουσικῶν ὄρων καί διαφόρων λέξεων, πού τό καθιστοῦν εὔχρηστο καί διευκολύνουν τά μέγιστα τήν μελέτη του.

Συγχαίροντες θερμῶς τόν Μουσικολογιώτατο Θεολόγο - Πρωτοψάλτη κ. Κων. Ἡλιάδη, καί ἀντάξιο συνεχιστή τοῦ ἔργου καί τοῦ ὕφους τοῦ Μεγάλου Διδασκάλου του καί διαπρεποῦς θεωρητικοῦ τῆς ἱερᾶς μελωδίας τῶν ἤχων κ. Ἀθανασίου Καραμάνη, γιά τό ὡς ἄνω νέο βιβλίο του γιά τήν Ἐκκλησιαστική μας Μουσική, τοῦ εὐχόμεστε διαπύρως, ὅπως ὁ Ζωοδότης Κύριός μας τοῦ χαρίζει ἀδιάπτωτη ὑγεία πρός συνέχιση καί ὀλοκλήρωση τῆς μελέτης του γιά τήν Βυζαντινή μας Ἐκκλησιαστική Μουσική, τήν ὁποία, δέν θά εἶναι ὑπερβολή νά λεχθεῖ καί ἀπό τῆς θέσεως αὐτῆς, κατέστησε ἔργο ζωῆς, πρᾶγμα τό ὁποῖο ἄλλωστε ἀναγνωρίζεται καί ἀπό τούς ἱεροψάλτες καί τούς φίλους τῆς Βυζαντινῆς Ἐκκλησιαστικῆς μας Μουσικῆς.